

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010122
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8218010122.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.05.2020 v trestnej veci obžalovaného JUDr. B. I., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 1T/7/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 1T/7/2018 bol obžalovaný JUDr. B. I. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Bardejov pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako svedok v konaní pred Okresným súdom Bardejov v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/195/2013 proti obžalovanému Ing. M. V. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.02.2014 po zložení prísahy uviedol, že obžalovanému Ing. M. V. v septembri 2012 daroval parohy z jeleňa karpatského II. alebo III. vekovej triedy, ktoré boli v takzvanom kejpe - hlava, koža a parošie, ktoré pochádzali z poľovníckeho revíru Zubenské, ktorý má v prenájme Poľovnícky klub Ostrý vrch Humenné, ktorého je predsedom a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2015 po zložení prísahy uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojej výpovedi z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania na Okresnom súde Bardejov s tým, že dňa 17.09.2012 a 27.09.2012 boli ulovené dva kusy jeleňov, ktoré ulovili hostia poľovníckeho revíru a jedného z týchto jeleňov daroval obžalovanému Ing. M. V., z čoho malo vyplývať, že obžalovaný sa stíhaného skutku nemohol dopustiť, čo sa nezakladalo na pravde, pretože trofej, ktorú obžalovaný Ing. M. V. predložil dňa 27.09.2012 členom hodnotiteľskej komisie Okresnej poľovníckej komory v Bardejove, nebola totožná s jeleňom uloveným v poľovníckom revíri Zubenské v užívaní Poľovníckeho klubu Ostrý vrch Humenné, čím mal spáchať prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomu uzneseniu riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.12.2019, podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.02.2020. Namietal, že podľa obžaloby okresný súd pochybil, pokiaľ pri vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku neprihliadol na všetky rozhodné skutočnosti, ktoré sa podarilo preukázať a na ktorých preukázanie okresný súd prihliadol v predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku. V uvedenom smere je potrebné okresnému súdu vytknúť, že napriek tomu, že oproti predchádzajúcemu odsudzujúcemu rozsudku iba navyše prečítal svedecké výpovede svedkov MVDr. Q. a Ing. Z., ktoré mal k dispozícii už predtým, dospel k diametrálne odlišným záverom nielen o vine obžalovaného, ale aj vo vzťahu k predtým vykonaným a hodnoteným dôkazom. Pokiaľ okresný súd na viacerých miestach poukazuje na vyslovený právny názor

krajského súdu, ktorý zrušil jeho predchádzajúce odsudzujúceho rozhodnutie, je potrebné uviesť, že obranou obžalovaného sa zaoberal aj krajský súd a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, aj keď z iných dôvodov ako tých, ktoré uviedol obžalovaný. Okresný súd zrejme dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd vykonal výklad pojmových znakov stíhaného trestného činu a poukázal na potrebu dôsledne vyhodnotiť, či obžalovaný skutočne uvádza vo svojich výpovediach nepravdu, tak ho má oslobodiť. Tu je potrebné uviesť, že podľa ustálenej súdnej praxe nemôže krajský súd súdu prvého stupňa nariadiť, ako má hodnotiť vykonané dôkazy, ani to, k akým skutkovým a právnym záverom má ich hodnotením dôjsť. Môže mu len naznačiť, na aké skutočnosti či okolnosti má pri hodnotení dôkazov prihliadať a tieto zohľadniť. Krajský súd potom vo svojom rozhodnutí z uvedeného rámca nijako nevybočil, a preto kvalifikuje rozhodnutie okresného súdu, ktorý bez vykonania nových dôkazov došiel najprv k záveru o jednoznačnej a nepochybnej vine obžalovaného a vzápätí o dôvodných pochybnostiach za vnútorné rozporné, nepresvedčivé, a teda nezákonné. Nie je zrejmé, prečo okresný súd nevzal do úvahy predtým významne zohľadnenú skutočnosť, že výpovede obžalovaného je potrebné zasadiť do rámca trestného konania vedeného proti Ing. V. a že je úplne nelogická obrana obžalovaného JUDr. I. spočívajúca v tvrdení, že on nevedel o tom, akú trofej obžalovaný V. predložil hodnotiteľskej komisii. Obaja zhodne uviedli, že sú priatelia 20 rokov a obžalovaný bol volaný ako svedok v trestnej veci obžalovaného V. práve preto, že mu mal poskytnúť alibi. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že do úvahy prichádzali iba dva jelene a to jeleň ulovený svedkom Ing. Z. 17.09.2012 a svedkom MVDr. Q. 27.09.2012, teda v deň, kedy obvinený V. predložil komisii hlavu jeleňa, ktorú mu mal údajne obžalovaný I. darovať. S poukazom na dobu ulovenia prvého jeleňa, na stav, v ktorom bola trofej predložená Ing. V., je zrejmé, že túto nemohol predložiť komisii v surovom stave po 10-tich dňoch od odlovenia. Bez pochyb to nemohla byť ani hlava jeleňa uloveného svedkom MVDr. Q. 27.09.2012, nakoľko jeleň bol ním ulovený o 18.00 hod., preto nie je možné, aby ju komisii ešte v ten deň v Bardejove stíhol predložiť. Akú teda inú trofej, iného jeleňa a kedy reálne uloveného potom mohol obžalovaný JUDr. I. darovať obvinenému V. je otázka, ktorú si kladie aj krajský súd, teda, či je možné vylúčiť záver, že obžalovaný JUDr. I. skutočne daroval trofej jeleňa v tom čase obvinenému Ing. V., ktorého niekto ulovil v septembri 2012. Tu je potrebné podotknúť, že Ing. V. v priebehu procesu proti nemu tvrdil, že išlo o hlavu jeleňa ulovenú JUDr. I. 28.09.2012 a až keď si uvedomil, že nesedia dátumy, začal tvrdiť, že mu daroval trofej z iného jeleňa. JUDr. B. I. pritom mohol pokojne tvrdiť, že skutočne išlo o trofej z jeleňa, ktorého skutočne ulovil 28.09.2012 a dnes by nestál pred súdom, avšak potreboval v tom čase Ing. V. potvrdiť jeho alibi, že sa nedopustil trestného činu pytlactva, a preto zasadil ulovenie jeleňa do rámca spred 27.09.2012, nakoľko iný jeleň, ktorého by bolo možné eventuálne predložiť v kejpce, v tej dobe reálne ulovený nebol. Ing. V. v prípravnom konaní 20.07.2016 uviedol, že tú istú hlavu jeleňa, ktorú mu daroval JUDr. I., predložil v septembri 2012 členom hodnotiteľskej komisie a až na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2019, oproti všetkým predchádzajúcim tvrdeniam, zmätočne a účelovo uvádzal, že nevie, odkiaľ bola hlava jeleňa, ktorú predložil komisii, a tú, ktorú mu dal obžalovaný JUDr. I., dal známemu do Španielska. Za zásadné považuje aj to, že obžalovaný JUDr. I. sa na hlavu jeleňa nepýtal v dobe stíhania Ing. V., o ktorú vlastne ide, napriek tomu, že musel reálne vidieť, na akom skutkovom základe je postavená obžaloba. Otvorenou ostáva aj otázka, ako sa súd vysporiadal s obsahom predložených listín, ktorých obsah sa nijako nezmenil. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že sa zaoberal skutočnosťou, či obžalovaný JUDr. I. pri svojich výsluchoch v procesnom postavení svedka v trestnej veci Ing. V. výslovne uviedol nepravdu o okolnostiach a to takú, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, teda či napĺňa všetky pojmové znaky žalovaného prečinu. Obžalovaný uviedol, že nikdy netvrdil, že Ing. V. daroval presne tú istú trofej z jeleňa, ktorú mal predkladať hodnotiteľskej komisii v Bardejove a nikdy netvrdil, že by išlo o trofej, ktorá by dosahovala bodové hodnotenie CIC, resp. že by šlo o medailovú trofej, a nebol očitým svedkom tejto udalosti, ani mu trofej nebola nikdy predložená, ani ukázaná. Z vykonaného dokazovania plynie, že Ing. V. boli v mesiaci september 2012 darované parohy z jeleňa karpatského II. alebo III. vekovej triedy, ktoré boli v tzv. kejpce - hlava, koža a parožie pochádzajúce z poľovníckeho revíru Zubenské, ktoré mal v prenájme Poľovnícky klub Ostrý Vrch Humenné, ktorého je obžalovaný

predsedom. Jednalo sa o jeleňa uloveného poľovným hosťom Ing. Z., o ktorého trofej nemal tento záujem. Práve táto trofej bola predmetom daru Ing. V., čo potvrdil aj svedok Ing. V. pri opakovanom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a spoľahlivo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný ako svedok v trestnom konaní pred súdom po zložení prisahy úmyselne a vedome uvádzal nepravdu o okolnostiach, ktoré mohli mať podstatný význam pre rozhodnutie súdu v trestnej veci obžalovaného Ing. V. a aby takto naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zákona. Vo veci nie je ucelená reťaz priamych, ako ani nepriamych dôkazov, na základe ktorých by mohol súd konštatovať, že skutok je trestným činom. Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci absentuje zavinenie, bez ktorého niet trestného činu ani trestu. Predmetná skutková podstata predpokladá zavinenie úmyselné. Rovnako absentuje objektívna stránka trestného činu a to uvedenie nepravdy o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie alebo zamlčanie takejto okolnosti osobou v procesnom postavení svedka v konaní pred súdom, keďže v konaní nebolo preukázané, že by tvrdenia obžalovaného o tom, že by daroval Ing. V. trofej, nebolo pravdivým. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že sú tu pochybnosti o vine obžalovaného, resp. dôkazná situácia sa nachádza v stave absolútnej núdze, preto obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil v celom rozsahu.

Krajský súd, po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu konštatuje, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani prokurátor v rámci odvolacieho konania sa nedomáhal vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto dôkazy majú oporu vo výsledkoch dokazovania a prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd preto považuje tieto skutkové zistenia za správne a s nimi sa stotožňuje, a keďže okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne s jednotlivými dôkazmi, z ktorých pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal, vysporiadal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje. S poukazom na dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaného JUDr. B. I. tak, ako mu to obžaloba kládla za vinu, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku za správne a zákonné.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a uviedol, že ako svedok vo veci obžalovaného Ing. V. vypovedal, že je predsedom poľovníckeho združenia, majú v prenájme poľovný revír Zubenské a v ich poľovnom revíri boli ulovené v septembri 2012 jelene, pričom Ing. V. daroval trofej z jeleňa v tzv. kejpe - hlava, koža a parošie a jednalo sa o karpatského jeleňa II. a III. vekovej triedy. Takto už trofeje daroval napr. F. J. alebo B. Z. a ďalším. On nevie, akú trofej predložil Ing. V. hodnotiteľskej komisii. On nikdy nebol dotazovaný, či práve túto trofej, ktorú on daroval Ing. V., Ing. V. predložil hodnotiteľskej komisii. Trofej mu nikdy nebola ukázaná.

Svedok Ing. M. V. uviedol, že obžalovaný vedel, že bol odsúdený. Obžalovaný mu daroval jeleňa v koži a to trofej z neho v roku 2012, pričom túto trofej vymenil so známym zo Španielska. Trofej, ktorú mu JUDr. I. daroval, nebola trofej, ktorú ulovil dňa 28.09.2012. Akú trofej predložil hodnotiteľskej komisii, to nevie.

Svedok B. Z. uviedol, že s obžalovaným sú kamaráti 13 rokov. Obžalovaný mu daroval poľovnícku trofej a to kríž z diviaka, aj zo srnca. On obžalovanému daroval trofej z kamzíka. Medzi poľovníkmi je to bežné. Každá trofej musí byť očistená a zapísaná do povolenky. Z trofejnej zveri sa odreže hlava, dá sa na preparáciu a musí ísť na výstavu.

Svedok F. J. uviedol, že keď sa zver zastrelí, ide na prehliadku a komisia ju zhodnotí. Obžalovaný mu daroval srnca, on jemu jeleňa. Je bežné, že poľovníci si darujú trofeje. Ing. V. nepozná. Odvolací súd sa oboznámil aj s pripojeným spisom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T/195/2013, ktorého predmetom bolo trestné konanie voči obžalovanému Ing. M. V. pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zákona, pričom zistil, že v predmetnej trestnej veci bol vypočutý JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka, a to v prípravnom konaní dňa 09.07.2013 a na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2014 a dňa 24.04.2015.

Pri svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 09.07.2013 JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka uviedol, že je predsedom Poľovníckeho združenia Ostrý vrch, ktoré má prenajatý poľovný revír Zubenské. V mesiaci september 2012 sa v ich združení strelilo viacej jeleňov a jedného z jeleňov daroval Ing. M. V.. Uvedený jeleň bol ulovený buď poľovným hosťom, alebo ním v ich poľovnom revíri, má riadne povolenú povolenku, k čomu bol vypočutý aj poľovný hospodár Ing. W. J..

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2014 JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka uviedol, že je predsedom Poľovníckeho klubu Ostrý vrch, ktorý má prenajatý revír Zubenské, v revíri sa loví jelenia, srnčia a diviacia zver, ako aj dravá zver. Ročne sa uloví podľa plánu lovu okolo 10 ks jeleňov a 15 kusov holej jelenej zveri. S obžalovaným (Ing. M. V.) sú v priateľskom vzťahu, poznajú sa asi 20 rokov a ak sa má vyjadriť k poľovačke, ktorá sa mala konať v septembri 2012, myslí, že obžalovaný sa niekto z poľovačiek zúčastnil, či bol na viacerých, to sa vyjadriť nevie. K tomu sa bude vedieť vyjadriť poľovný hospodár. Nespomína si, či v septembri 2012 ulovil nejakého jeleňa, resp. ulovil, ale nevie, koľko kusov. V septembri 2012 obžalovanému (Ing. V.) daroval parohy z jeleňa, pričom je bežné, aby sa medzi poľovníkmi darovali trofeje. Obžalovaný (Ing. V.) je pravidelným hosťom v revíri. Obžalovanému (Ing. V.) daroval jeleňa v tzv. kejpe - hlava, koža a parožie, jednalo sa o jeleňa II. alebo III. vekovej triedy, či mu bola darovaná aj spodná čeľusť, to nevie. S trofejou prišiel do kontaktu, lebo sa dávajú na prehliadku, ale za akých okolností, to už uviesť nevie. Jelenia ruja trvá od 15.09. do 15.10., ale už si nespomína na dátumy ulovenia jeleňov v septembri 2012. Ulovené jelene boli predložené hospodárovi na individuálnu obhliadku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2015 JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka uviedol, že v poľovnej sezóne 2012/2013 v mesiaci september boli ulovené 2 ks jeleňov dňa 17.09.2012 a dňa 27.09.2012, ktoré ulovili hostia poľovného revíru, momentálne nevie, o koho sa jedná. Bol predsedom Poľovníckeho klubu Ostrý vrch. Majú technickú miestnosť na družstve, kde sa dávajú do poriadku všetky ulovené zvieratá, kde sa rozoberajú alebo ľudia si kupujú mäso. Jednu z trofejí daroval obžalovanému (Ing. V.) s tým, že ulovená trofej bola vystavená na poľovníckej prehliadke v Humennom. Či dosiahla medailové hodnotenie, to nevie. Nevie sa vyjadriť, ktorá z ulovených trofejí bola darovaná obžalovanému.

Podľa § 346 ods. 2 Tr. zákona, kto v trestnom konaní pred súdom alebo na účely trestného konania v cudzine po zložení prísahy uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Vo vzťahu k citovanému zákonnému ustanoveniu odvolací súd udáva, že z vykonaného dokazovania sa nepodarilo preukázať, že obžalovaný JUDr. B. I. v trestnej veci vedenej proti Ing. M. V., ktorá bola vedená pred Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 2T/195/2013, uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie tak, ako mu to obžaloba kládla za vinu. Už zo samotnej skutkovej vety obžaloby vyplýva, že z tvrdenia, ktoré mal obžalovaný JUDr. B. I. uviesť v konaní proti Ing. M. V. malo vyplývať, že obžalovaný sa stíhaného skutku nemohol dopustiť, čo sa nezakladalo na pravde.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu musí byť preukázané, že páchatel v trestnom konaní pred súdom a po zložení prísahy uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

Z obsahu zápisníc o výpovedi JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka v trestnej veci obžalovaného Ing. M. V. vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2T/195/2013 však takáto skutočnosť nevyplýva, nakoľko z týchto zápisníc nevyplýva, aby obžalovaný JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka uviedol, že Ing. M. V. podaroval práve tú trofej z jeleňa v tzv. kejpe, ktorú následne Ing. M. V. predložil na hodnotiteľskú výstavu členom hodnotiteľskej komisie Okresnej poľovníckej komory v Bardejove. K tejto konkrétnej trofeji nebol dotazovaný a táto mu nebola predložená na individuálnu identifikáciu. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/195/2013 nevyplýva ani, aby táto trofej bola v priebehu trestného konania zaistená, aby bola vydaná alebo odňatá, alebo aby bola fotograficky zdokumentovaná za účelom jej individuálnej identifikácie.

V súvislosti s uvedeným je potrebné poukázať na to, že povinnosťou obžalovaného nie je dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie v trestnom konaní

dôkazné bremeno a vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe, sa stal, tento je trestným činom a práve obžalovaný je osobou, ktorá sa predmetného žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto pochybnosti s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“, v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia by sám osebe nevytváral zákonný predpoklad pre odsudzujúci výrok rozsudku.

Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci bolo namieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, v pochybnostiach v prospech obžalovaného, keďže pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovaných skutočnostiach, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne zistenie stavu veci a zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd dodáva, že aj tento prípad preukazuje, aké dôležité a nevyhnutné je riadne zabezpečenie dôkazov orgánmi prípravného konania v čo najkratšom čase po skutkovej udalosti. Pochybenie v naznačenom smere spravidla znamená nemožnosť náležitého zistenia a preukázania skutkového stavu v rozsahu požadovanom ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507546&FragmentId2=3507546&VirtualDate=1.+1.+2001>>, resp. vedie k vzniku a pretrvávaniu pochybnosti o priebehu skutkového deja a tým k povinnosti súdu uplatniť zásadu "in dubio pro reo". V súvislosti s uvedeným je preto potrebné konštatovať, že orgány činné v trestnom konaní nekonali v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu vyjadrenou v § 2 ods. 10 Tr. poriadku, pretože nevykonali a nezabezpečili potrebné a podstatné dôkazy ihneď po skutku.

Odvolací súd preto konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby obžalovaný JUDr. B. I. v procesnom postavení svedka v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 2T/195/2013 voči obžalovanému Ing. M. V. pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zákona, v trestnom konaní pred súdom po zložení prisahy uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolací súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a odvolanie postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.